

‘ఎడ్యూకేషన్’ - ‘ఎడ్యూకెర్’

విమల భావంబు కలుగుటే విద్యయగును
సరళగుణములు కలుగుటే చదువులగును
మమతభావము పెంచుటే సమతయగును
మంచి నడతలు ఉండుటే మనిషియగును

ప్రేమస్వరూపులారా! జ్ఞానసాయి (ధాయిలాండ్) తన ప్రసంగంలో Education (విద్య) మరియు Human Values (మానవతావిలువలు) గురించి ప్రస్తావించారు. అనలు ‘ఎడ్యూకేషన్’ అంటే ఏమిటి? మానవతావిలువలంటే ఏమిటి? పుస్తకాలలో ఉన్న విషయాలను విద్యార్థులకు బోధించటం, విద్యార్థులు పుస్తకాలను చదివి డిగ్రీలు పొందటం... దీనిని ‘ఎడ్యూకేషన్’ అంటారు. దీనిని Bookish knowledge (పుస్తకజ్ఞానం) అంటారు. దీనిని Superficial Knowledge (మిడిమిడిజ్ఞానం) అని కూడా చెప్పవచ్చు. ఇది కేవలం బాహ్యమైనది. ఈనాటి విద్యార్థులందరూ ఇలాంటి విద్యనే అభ్యసిస్తున్నారు. మానవతా విలువలు ‘ఎడ్యూకెర్’ అనగా, మన లోపలినుండి బయటికి తీయటమని అర్థం. ప్రతి మానవుని యందు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలనే మానవతావిలువలు దాగియున్నవి. ఇవి బయటినుండి లభించునవి కావు; లోపలినుండి అవిర్భవించునవి. తనలోనే దాగియున్న ఈ పవిత్రమైన గుణములను మానవుడు మరచిపోవటంచేతనే వాటిని బయటికి తీయలేకపోతున్నాడు. బయటికి తీయటమంటే ఏమిటి? ఆచరణలో పెట్టటమే.

మానవునియొక్క జీవశక్తికి వేదము ‘సత్యము’ అని పేరు పెట్టింది. సత్యమే లేక మానవుడే లేదు. పుడమియందు పుట్టిన ప్రతి మానవునికి సత్యమే ప్రత్యక్ష దైవం. ఇట్టి సత్యశక్తిని పరిశోధనలు చేసి, పరిశీలనలు సల్పి సాక్షాత్కరింప చేసుకున్నారు ఆనాటి మహర్షులు. సర్వమానవుల యందున్న సత్యము ఒక్కటే అని వారు గుర్తించారు. దీనిని పురస్కరించుకొనియే “సత్యమే దైవం” అని అన్నారు.

సత్యంబునందుండి సర్వంబు సృష్టించె
 సత్యంబునందణగె సర్వసృష్టి
 సత్యమహిమ లేని స్థలమేది కనుగొన్న?
 శుద్ధసత్యమిదియే చూడరయ్య

ప్రపంచమంతా సత్యమునుండియే పుట్టింది. ప్రపంచమునంతటినీ సత్యమే కాపాడుతున్నది,
 సత్యమే పోషిస్తున్నది, సత్యమే లయం గావిస్తున్నది. సృష్టి, స్థితి, లయములు మూడింటికీ
 సత్యమే మూలకారణం. అట్టి సత్యమును మిఱూ ఆధారం చేసుకోండి. ధర్మమును ఆచరించండి.
 అప్పుడే మిఱా యందు శాంతి, ప్రేమలు ఆవిర్భవిస్తాయి.

సత్యాచరణయే ధర్మం, సంకల్పరాహిత్యమే శాంతి

ప్రతివానవునియందు ప్రాణ, అపాన, హృన, ఉదాన, నవానవులనే
 పంచప్రాణములున్నవి. ఇవి అంతర్ముఖమైన దివ్యశక్తులు. బహిర్ముఖంగా సత్య, ధర్మ, శాంతి,
 ప్రేమ, అహింసలే మానవుని పంచప్రాణములని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సూక్ష్మమైన తత్త్వాన్ని
 మానవుడు గుర్తించుకోలేక తన మానవత్యాన్ని వ్యాపించుటకుండున్నాడు. మానవుని యందున్న
 జీవశక్తికే సత్యమని పేరు. సత్యమును ఆచరణయందుంచినప్పుడు అదే ధర్మమౌతుంది.
 సత్యాచరణయే ధర్మము. సత్యమును పలకాలి, ధర్మమును ఆచరించాలి. కనుకనే వేదము
 “సత్యం వద, ధర్మం చర” అని బోధించింది. సత్య సంకల్పమునుండి ఆవిర్భవించినదే ధర్మము.
 సత్యమే లేక ధర్మమే లేదు. కనుకనే వేదము “సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః” అన్నది. సత్యమనే
 పునాదియే లేక ధర్మమనే భవనమును నిర్మించటానికి వీలుకాదు. ధర్మమునుండి ఏర్పడినదే
 శాంతి. శాంతి కావాలని మిఱూ పూజలు చేస్తున్నారు. ప్రార్థనలు చేస్తున్నారు, ప్రచారాలు
 చేస్తున్నారు. కాని వీటివల్ల లభించేది కాదు శాంతి. మిఱెన్ని యజ్ఞయగాది క్రతువులు
 చేసినప్పటికీ, ఏ సాధపలు సల్పినప్పటికీ మిఱో కోరికలున్నంతవరకు మిఱకు శాంతి లభించదు.
 కోరికలను నిర్మాలించుకోవాలి. కోరికలు సంకల్పములనుండి ఆవిర్భవిస్తాయి. సంకల్పమునకు
 మూలాధారం మనస్సు. కనుక, శాంతి లభించాలంటే మనస్సును మరచిపోవాలి; మనస్సును
 అదుపులో పెట్టుకోవాలి. మనస్సును అరికట్టినప్పుడు అది మౌనంగా ఉంటుంది. అట్టి
 సంకల్పరహితమైన తత్త్వమే శాంతి.

“వికాత్మదర్శనం ప్రేమ”

మనస్సుకు ఆధారమైన ఆత్మస్థాయినుండి ఆవిర్భవించేది ప్రేమ. అనగా, ప్రేమ దైవమునుండి ఆవిర్భవిస్తుంది. ప్రేమ సత్యస్వరూపము. నిర్మణం, నిరంజనం, సనాతనం, నికేతనం, నిత్య, శుద్ధ, బుద్ధ, ముక్త, నిర్మలస్వరూపిణిం.... ఇవి ప్రేమకు గల తొమ్మిది వర్ణనలు. ప్రేమ సర్వలనూ ఏకంగావిస్తుంది. “వికాత్మ దర్శనం ప్రేమ”. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలయందు అంతర్మహినిగా ప్రవహించేది అహింస. హింసతోకూడినది సత్యము కాదు, ధర్మము కాదు, శాంతి కాదు, ప్రేమ కాదు. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలే, మానవునికి ప్రధానమైన గుణములు. అవే మానవుని పంచప్రాణములు. కానీ, వీటిని విస్మరించి మానవుడు అనేక కర్మల నాచరిస్తున్నాడు. ఈ కర్మలద్వారా లభించే ఘలితమేమిటో తనకేం తెలియటం లేదు. తాను మానవునిగా బ్రతకాలనుకుంటే ఈ మానవతావిలువలను తన పంచప్రాణములుగా భావించి పోషించుకోవాలి. ఇవే జీవితానికి మూలాదారమైన శక్తులు.

‘యూనిటీ’ - ‘పూర్వికీ’ - ‘డివినిటీ’

త్రైతాయుగమునందు రాముడవతరించి నత్యధర్మయులను పోషించాడు; పితృవాక్యపరిపాలన నిమిత్తం అరణ్యవాసం చేశాడు. ఆ కాలంలో ఏదో కొద్దిమంది రాక్షసులు మాత్రమే ఉండేవారు. వారిని నిర్మాలించి ధర్మసంస్థాపన గావించాడు రాముడు. ద్వాపరయుగంలో రాక్షసుల సంఖ్య పెరిగిపోయి శాంతి క్లీణించిపోయింది. అప్పుడు కృష్ణుడు అవతరించి శాంతి, ప్రేములను పోషించాడు. ఇప్పుడే కలియుగంలో సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలను కాపాడే శక్తిని భగవంతుడు ప్రతి మానవునికి ప్రసాదించాడు. ఈ పంచప్రాణములను సంరక్షించుకోవాలన్నది భగవంతుని ఆజ్ఞ. వీటిని నేడు ప్రచారం చేయటంలో గల అంతర్మార్థమిదియే. మానవతావిలువలను సంరక్షించడానికి మిారు దైవంకోసం కాచుకోనక్కరేదు. ఆ శక్తి మియండే ఉన్నది కనుక, మియే సంరక్షించుకోవాలి. ఇవి మిా ప్రాప్తీలు. మిా ప్రాప్తీని మియే సంరక్షించుకోవాలిగాని, మరొకరు వచ్చి సంరక్షిస్తారా? వీటిని సంరక్షించే బాధ్యతను భగవంతుడు మికే ఇచ్చాడు. ఆనాడు రాక్షసత్వం ఏదో కొద్దిమందికి మాత్రమే ఉండేది. అప్పుడు దైవం అవతరించి అలాంటి వారిని నిర్మాలించాడు. కానీ, ఇప్పుడు ప్రతి మానవునియందు రాక్షసత్వమున్నది. ఇది నానాటికీ అధికమౌతున్నది. దీనిని నిర్మాలించటానికి

మొట్టమొదట మిారు చేయవలసిన సాధన ‘పూర్విటీ’ (పవిత్రత)ని పెంచుకోవటం. అయితే ‘యూనిటీ’ (ఐకమత్యం) లేక ‘పూర్విటీ’ ప్రాప్తించడు. అనేక వర్షపు బిందువుల చేరికచేత ప్రవాహమేర్పడినట్లుగా, ‘యూనిటీ’ ఉన్నప్పుడే ‘పూర్విటీ’ అభివృద్ధి అవుతుంది. ‘పూర్విటీ’ వల్లనే ‘డివినిటీ’ (దివ్యత్వం) ప్రాప్తిస్తుంది. కానీ, ఈనాడు ‘యూనిటీ’ లేదు, ‘పూర్విటీ’ లేదు, ‘డివినిటీ’ లేదు. అందుచేతనే మిా హృదయంలో ‘ఎనిమిటీ’ (వైరము) ప్రవేశించింది. మిా హృదయం ఒక ‘సింగిల్ ఛైర్’ వంటిది. ఇది డబుల్ సోఫా కాదు. ముఖ్యజికల్ ఛైర్ కాదు. కాబట్టి ఇందులో ‘డివినిటీ’ ని ప్రతిష్టించుకున్నప్పుడు ఇంక ‘ఎనిమిటీ’కి స్థానముండడు. ‘డివినిటీ’ని ప్రతిష్టించుకోవాలంటే మిా జీవశక్తులైన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలను ఆవిర్భవింపచేసుకోవాలి. దీనినే ‘ఎడ్యూకేర్’ అన్నారు. ఈనాడు ‘ఎడ్యూకేషన్’ తప్ప ‘ఎడ్యూకేర్’ అనేది లేదు. ‘ఎడ్యూకేషన్’ అంటే ఏమిటి? అని అడిగితే కొందరు జ్ఞానమును సంపాదించుకోవటం అని చెబుతారు. జ్ఞానమును సంపాదించుకుంటే సరిపోదు. దానిని ఆచరణలో పెట్టాలి. శీలమే విద్యయొక్క పరమార్థం. ఏకాగ్రతయే విద్యయొక్క సారం. దివ్యత్వమే విద్యయొక్క గమ్యం. పశు పక్షిమ్యగాదులు ఎట్టి విద్యలనూ అభ్యసించటం లేదు. మరి అవి జీవించడం లేదా? కాబట్టి విద్య జీవిత పరమావధికేగాని, జీవించటానికి కాదనే సత్యాన్ని మొట్టమొదట మిారు గుర్తించాలి.

“ఎడ్యూకేర్” వలన ఇన్సురాహిత్యం

మిాలోనున్న మానవతావిలువలను ఆవిర్భవింపజేసుకోవటవే ‘ఎడ్యూకేర్’. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, సహానుభూతి ఇవన్నీ కంటికి కనిపించని అంతర్భూతమైన శక్తులు. ఇవి మానవునికి పునర్జన్మన్న లేకుండా చేస్తాయి. ఈనాటి విద్యార్థులు నేర్చి ‘ఎడ్యూకేషన్’ కోరికలను పెంచుతుంది, పునర్జన్మ కలిగిస్తుంది. ‘ఎడ్యూకేర్’ అనేది కోరికలను అణగద్రాక్కి ఇన్సురాహిత్యాన్ని చేకూర్చుతుంది. ‘ఎడ్యూకేషన్’ వలన **Rebirth** (పునర్జన్మ) ‘ఎడ్యూకేర్’ వలన (**No-Birth**) (ఇన్సురాహిత్యం). ఈనాటి ‘ఎడ్యూకేషన్’ వలన మానవునిలో కోరికలు పెరుగుతున్నాయి. కోరికలే పునర్జన్మనుకు పునాదిగా ఏర్పడుతున్నాయి. ఈనాటి మానవునికి **Attachment** (మమకారము) పెరిగిపోవడంవల్ల బంధన అధికమైపోతోంది. బంధన అధికం కావటంవల్ల బాధ్యత పెరిగిపోతోంది. బాధ్యత పెరిగిపోవటం వల్ల అశాంతి

కలుగుతోంది. ఇదంతా కోర్చెలవల్ల కలిగే ఘలితం. కోరికలను అరికట్టుకోవడానికి Detachment (వైరాగ్యము)ను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఇది ‘ఎడ్యుకేర్’ వలననే సాధ్యమైతుంది.

తాళంలో తాళపు చెవి పెట్టి ఎడమవైపు త్రిప్పితే మూసుకుంటుంది, కుడివైపు త్రిప్పితే తెరుచుకుంటుంది. అదే తాళము, అదే తాళపుచెవి. త్రిప్పటంలోనే ఉంది వ్యతాపం. మన హృదయాన్ని ఒక తాళంతోనూ, మనస్సును తాళపుచెవితోనూ పోల్చివచ్చును. మనస్సును కోరికలవైపు త్రిప్పితే బంధన కల్గుతుంది. భగవంతునివైపు త్రిప్పితే దోక్కం ప్రాప్తిస్తుంది. మోక్కమనగా ఏదో ప్రత్యేకమైన ‘ఎయిర్ కండిషన్’ గది కాదు. ఇది కేవలం ఒక ప్రశాంతమైన తత్త్వము. దీనిని Supreme Peace అనవచ్చును. ఇట్టి Supreme Peace ను అనుభవించాలంటే Supreme Stage కి వెళ్లాలి. అందునిమిత్తం ‘యూనిటి’, ‘పూర్వార్థి’, ‘డివినిటీ’లను అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. కాని, ఈనాడు అన్నదమ్ముల మధ్యకూడా ‘యూనిటి’ లేదు. అలనాటి రామలక్ష్మణలెలాంబివారో తెలుసునా? ఎంతో ఐకమత్యంగా జీవించారు. కష్టమునందుగాని, సుఖమునందుగాని, రాముడినే అనుసరించాడు లక్ష్మణుడు. ఎటువంటి పరిస్థితులందైనా తాను రామజ్ఞను . మించేదు, కనుకనే అతడు Supreme Stage కి చేరుకున్నాడు. కాని, ఈనాటి రామలక్ష్మణులు ఏరీతిగా ఉన్నారు? వాంఛలను పెంచుకొని, ప్రాపర్టీకోసం పోట్లాడుకొని నుట్రీం కోర్టుకు పోతున్నారు. కోరికలు నుట్రీం కోర్టుకి తీసుకువెళతాయి. కోరికలు లేనప్పుడు Supreme Peace ను అనుభవిస్తాము.

అంతరాత్మ మొచ్చకొనే వనులు చేయాలి

ఈనాడు విద్యార్థులకు కావలసింది ఏమిటి? కేవలం ‘ఎడ్యుకేషన్’ మాత్రమే కాదు; ‘ఎడ్యుకేర్’ కూడా ఉండాలి. ‘ఎడ్యుకేషన్’ అనేది Bookish Knowledge (పుస్తకజ్ఞానము)ను మాత్రమే అందిస్తుంది. దీనిని Superficial knowledge (మిడిమిడిజ్ఞానం) అని కూడా చెప్పవచ్చును. దీనితో పాటు General Knowledge (సాధారణజ్ఞానం), Discrimination KJKnowledge (విచక్షణజ్ఞానం), Practical Knowledge (అనుభవజ్ఞానం) కూడా అవసరం. నేటి మానవుడు తన విచక్షణను పయాగించటంలో కేవలం స్వీచ్ఛలు మాత్రమే దృష్టిలో పెట్టుకున్నాడు. దీనిని Individual Discrimination అంటారు. ఇది సరియైనది కాదు. సమాజ శ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. దానిని Fundamental Discrimi-

nation అంటారు. విద్యార్థులు పుస్తకాలు చదివి, టీచర్లు చెప్పింది పరీక్షల్లో ప్రాసి మార్కులు తెచ్చుకుంటారు. అయితే ఈ మార్కులు కాదు ముఖ్యం. మింగా హృదయంనుండి వచ్చే మార్కులే నిజమైనవి. “నీవు చేసిన పని సరియైనది” అని మింగా Conscience (అంతరాత్మ) మింగా సాక్షం ఇవ్వాలి.

దేహం ఒక బెలూన్ వంటిది

‘కాన్నియన్స్’, ‘కాన్నియన్స్’, కాన్నియన్సనెన్’ – ఈ మూడింటిని గూర్చి మింగు తెలుసుకోవాలి. ‘కాన్నియన్సనెన్’ అనేదే దివ్యత్వం. ఇదే సర్వత్రా వ్యాపించిన శైతంస్యం. ఇది దేహంలో ప్రవేశించినప్పుడు దీనిని ‘కాన్నియన్స్’ అంటారు. అనగా, మింగా దేహంలో ఉన్న ఆత్మతత్త్వమే ‘కాన్నియన్స్’. ఇంక, ‘కాన్నియన్స్’ తో చేర్చి అభివృద్ధిపరచినప్పుడు అది ‘కాన్నియన్సనెన్’లో చేరిపోతుంది. పిల్లలకు తెలుసు – బెలూన్లో గాలిని నింపేకొలదీ అది పెరుగుతూ పెరుగుతూ చిట్టచివరికి ‘ఫల్’ మని పగిలిపోతుంది. అప్పుడు బెలూన్లో ఉన్న గాలి సర్వత్రా వ్యాపించక గాలిలో లీనమైపోతుంది. బెలూన్లోని గాలిని ‘కాన్నియన్స్’ తోను, సర్వత్రా వ్యాపించిన గాలిని ‘కాన్నియన్సనెన్’ తోనూ పోల్చువచ్చును. మింగు దేహభ్రాంతితో జీవిస్తున్నారు. దేహం కేవలం ఒక బెలూన్వంటిది, ఒక నీటిబుడగవంటిది. మనస్సుఒక పిచ్చికోతివంటిది. కాబట్టి దేహంపై, మనస్సుపై ఆధారపడకూడదు. అంతరాత్మను అనుసరించాలి. మింగు దేహాన్ధిమానమును పెంచుకోవటంచేత అన్ని విధాలుగా బలహీనులౌతున్నారు. మింగు ఆస్తిమైన, అధికారంపైన ఆధారపడుతున్నారేగాని, ఆత్మపై ఆధారపడం లేదు.

విలువలేని ఇనుపపెట్టులో విలువైన నగలున్నట్లు...

ప్రేమస్వరూపులారా! ప్రతి ఒక్కరికీ ఆత్మ విశ్వాసం అత్యవసరం. ఆత్మవిశ్వాసమనే పునాదిపై ఆత్మసంతృప్తి అనే గోదలుకట్టాలి. ఆత్మసంతృప్తి అనే గోదలపై స్వార్థత్యాగమనే ‘రూఫ్’ (పైకప్పు) వేయాలి. అప్పుడే మింగా ‘లైఫ్’ (జీవితం) శాంతిని పొందుతుంది. అదే ఆత్మసాక్షాత్కారం. కనుక ఆత్మసాక్షాత్కారానికి ఆత్మవిశ్వాసం అత్యంత ప్రధానమైనది. కాని మింగా ఆత్మవిశ్వాసం అంత స్థిరంగా ఉండటం లేదు. కారణమేమిటి? మింగా మనస్సు ప్రాకృతమైన వాంఘలతో నిండిపోయింది. ప్రాపంచికమైన వాంఘలన్నీ వ్యాపిమైనవి. అట్టి వాంఘలను నెరవేర్చుకునే నిమిత్తమై మింగు అనేక చదువులు చదువుతున్నారు. ఈ చదువులతోపాటు మానవతా విలువలను పోషించే

చదువులుకూడా అవసరం. మానవతావిలువలను మిారుక్రొత్తగా సంపాదించుకోనక్కరేదు. అవి మిాతోపాటే పుట్టాయి, మిాయందే ఉన్నాయి. వాటిని మిాలోనే దాచుకున్నారు. విలువలేని ఇనుపపెట్టేలో విలువైన నగలను దాచుకున్నట్లుగా అనిత్యమైన దేహంలో నిత్యసుత్యమైన మానవతావిలువలను దాచుకున్నారు. ప్రేమ అనే తాళపుచెవితో మిా హృదయకవాటాన్ని తెరచినప్పుడే అందులో ఉన్న విలువైన గుణములు ఆవిర్భవిస్తాయి. విద్యార్థులారా! విద్యాధికారులారా! విద్యాభిమానులారా! విద్యాపోషకులారా! మిారు ముఖ్యంగా చేయవలసిందేమిటంటే, మిా హృదయకవాటాన్ని తెరిచే 'కీ' ని సంపాదించాలి. అదియే పవిత్రమైన ప్రేమ. ప్రేమతత్త్వాన్ని పెంచుకుంటే సర్వశక్తులూ ఆవిర్భవిస్తాయి.

సత్యంగంవలననే సద్మావాలు కల్పుతాయి

ప్రేమస్వరూపులారా! నిన్న జుమ్సాయి చెప్పినట్లుగా, మానవతావిలువలు మార్కెట్లులో చిక్కెవి కావు; లేక పెద్దపెద్ద భవనాలలోనూ, షైప్ స్టోర్ హోటళ్లోనూ లభించేవి కావు. ఇలాంటి దివ్యమైన క్షేత్రమునందే పవిత్రమైన భావాలు వస్తాయి. ఇక్కడి వాతావరణం దివ్యమైనది, నవ్యమైనది, పవిత్రమైనది, ప్రశాంతమైనది. ఇలాంటి ప్రదేశమునందే మానవతావిలువలు అభివృద్ధి అవుతాయి. పెద్దపెద్ద భవనాలు, హోటళ్లు పాంచబోతికమైన దేహానికి అనుకూలంగా ఉండవచ్చునుగాని, మనస్సులో దివ్యమైన భావాలను కలిగించవు. మిా దేహం మంచి ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో ఉన్నప్పటికీ మిా మనస్సు వేడెక్కిపోతుంటుంది. మిాలో పవిత్రమైన భావాలు కలగాలంటే మిారు పవిత్రమైన ప్రదేశంలో ప్రవేశించాలి. “సత్యంగత్తే నిస్సంగత్వం నిస్సంగత్వే నిర్మిషాత్మం నిర్మిషాత్మే నిశ్చలతత్వం నిశ్చలతత్త్వే జీవన్మక్కిః”. సత్యంగంలో ప్రవేశించినప్పుడే మిాకు శాంతి లభిస్తుంది. మిాలోని మాలిస్యం తొలగి హృదయం పవిత్రమౌతుంది. ఆ పవిత్రతయే దివ్యత్వం. ఎక్కడ దివ్యత్వముందో అక్కడే పరమశాంతి చేకూరుతుంది.

నిన్న నీవు తెలుసుకో - ఇదే వేదాంత ప్రబోధ

మిాకు శాంతి కావాలి. శాంతి ఎక్కడుంది? మిారే శాంతిస్వరూపులు. శాంతికోసం మిారు బయట వెతుకనక్కరేదు. మిాలోనే వెతకాలి. ఇదే వేదాంత ప్రబోధ. “నిన్న నీవు తెలుసుకో” అని బోధించింది వేదాంతం. నిన్న నీవు తెలుసుకుంటే సర్వమునూ తెలుసుకున్నవాడవోతావు.

నిన్న నీవు తెలుసుకోకుండా ఎవరెవరినో తెలుసుకుంటే ఏమి ప్రయోజనం? ఇతరులను “నీవెవరు?” అని ప్రశ్నిస్తున్నావుకాని “నేనెవరిని?” అని నిన్న నీవు ప్రశ్నించుకోవటం లేదు. “ఇది నా కర్మిఫ్” అన్నప్పుడు కర్మిఫ్ నాకంటే వేరుగా ఉన్నది కదా! అదేరీతిగా ‘నా దేహము, నా మనస్సు, నా బుద్ధి’ అని నీవంటున్నప్పుడు ఇవన్నీ నీకంటే వేరుగా ఉన్నట్టే కదా! మరి నీవెవరు? నీవు సత్యస్వరూపుడవు, శాంతిస్వరూపుడవు, ప్రేమస్వరూపుడవు, ధర్మస్వరూపుడవు. అంతా నీవే. అన్నీ నీ యందే ఉన్నాయి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ప్రేమను పెంచుకోండి. ద్వేషాన్ని దూరం చేసుకోండి. వాంఘలను తగ్గించుకోండి. త్యాగమునకు పూనుకోండి. త్యాగములో ఉన్న ఆసందము మరి దేనియందూ లేదు. ఒక వైపునుండి భుజించిన ఆహారాన్ని మరొకవైపునుండి విసర్జించకపోతే కదుపు పాడైపోతుంది. పీల్చుకున్న గాలిని తిరిగి వదలిపెట్టకపోతే ఉపిరితిత్తులు పాడైపోతాయి. అదేరీతిగా మిఱు సంపాదించిన ధనాన్ని పరోపకార నిమిత్తం త్యాగం చేయాలి. ఈనాటి విద్యావిధానం కలిమిని, చెలిమిని, బలిమిని పెంచుతున్నదిగాని, గుణమును పెంచటం లేదు. గుణము లేకుండా కలిమి, చెలిమి, బలిమి, ఎంత ఉన్నా ఏమి ప్రయోజనం? ఇవన్నీ కదలపోయే మేఘాలమాదిరి వస్తాయి, పోతాయి. గుణమును పెంచుకోవాలి

(26.9.2000 సాయంత్రం సౌయికుల్యంత్ సభామండపంలో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశము)